

NOTA

Tots els que vulgan rebre el Setmanari de L'IGNORANCIA p' es correu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓN.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fóra Palma. Dins Mallorca. { 3 mesos.... 0'85
 { 1 any..... 3'25
Dins España... { 3 mesos.... 1'00
 { 1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plets y questions.

EL JUGADÓ DE PROFESSIÓ.

No voldria, lectors méus, que lo que vaitx a dí vos molestás fentvos vení els colors a sa cara; perque desitjaria no vos vesseu obligats a prendre candela amb aquesta questió; vuy dí, que no fosseu confreres, perque vaitx a parlá d'aquells qu' avuy se tròban sense podé fé una almoyna adecuada al séu rango perque destinaren els séus capitals a una passió innòble qual es sa des jòch, y d'aquest jòch n' han vengut a fé una malahida industria, els quals, en molt d'acèrt, son enomenats *Tahurs*.

Anèm, ydò, a veure lo qu' es el jugadó de professió mirat a baix des punt de vista de sa relligió, de sa familia y de sa societat.

Còm a relligió. ¿Hey hauria cap hòmo que posás en dupte que Deu Nòstro Señor mos concedeix es temps de la vida perque obrèm sempre es bé? ¿Trobaríam entre nòltros, qui per un moment deixás de creure amb aquesta gran veritat, faltant d'aquesta manera a ses obligacions d' un hòmo cristiá, y còm a tal a los sagrats devers d' un hòmo ciutadá? ¡Ah! seria axò una gròssa desgracia per s' hòmo qu' axí pensás; perque Deu mos ha creats dependents de sí mateix, y per tal motiu devèm servirlo y amarlo sobre totes les còses. Però, ¿es jugadó pensa axí? No. Es jugadó, germans, falta a n' aquestes sagrades obligacions. Es jugadó de professió perd aquell hormós temps que còm a fill de Deu hauria de empleá en sa feyna, en s' estudi, en sa acció de totes ses facultats y disposicions que l' Creadó li ha donades; y còm a cristiá hauria d' empleá en la oració, en frecuentá els Sants Sagraments, en lletgí llibres edificants, en visitá presos y malalts y fé llimosnes. Però, còm es jugadó tròba es dia tan curt per jugá, qu' es veu obligat a empleá també sa nit, resulta d'aquí, que no pòt dispòndre d' una hòra, tan sòls, per honrá a Deu. ¡Per honrá a Deu, señors méus! A n' aqueix Deu, que tots indistintament,

més prest ó més tart, hem de veure en es séu tribunal, y mos ha de jutjá, no sobre ses mácsimes del mon, sinó des mòdo còm haurèm empleats els anys de vida que mos haurá concedits sobre la tèrra. ¡Ay, estimadets méus! còm conerá es jugadó en aquell terrible moment es temps tan preciós qu' ara perd, còm llamentará ses hòres qu' ara malgasta, y còm es farà càrrech de ses obligacions del cristiá qu' ara ometeix per aquest malahit amó que té a n' es jòch. ¡Oh! no queda dupte de qu' es jugadó de professió, el *Tahur*, s' es convertit, y de segú sense pensarshó, en un sersense relligió; perqu' aquest malahit vici des jòch, li ha fét perdre tot sentiment cristiá. Germans: preguèm a Deu per éll.

Miremló ara baix des punt de vista de la familia. ¡Ay, desgraciada familia qu' es cap de casa es dedica a n' es jòch! ¡Oh, y quant digna es de compassió! Hem de tení en conta qu' es jugadó de professió, no solament perd es temps y deixa totes ses séues més sagrades obligacions, sinó que també perd sa salut; perque basta per arruyná es temperament més robust, aquella atenció continua, aquella fatiga y afan en que casi sense respirá atén a ses jugades, medita y calcula sa separació de ses cartes, preveu ses jugades qu' han de vení, combinantlès amb ses passades; y aquella imaginació febrosa, tota ocupada en tals pensaments, l' acalora, el cansa y el fatiga, y per tal motiu li malgasta sa salut y li disminueix la vida. Mirau; si vesseu quant una partida de jugadós s' axecan de sa taulá d' es jòch, pensariau qu' acabavan de deixá un trabay pesadíssim; tan cansats y fatigats vos pareixerían.

Però veys, germanets; si no més fós ell qu' es perdés y arruynás, encara podrian dí còm aquell que cantava: *Tú lo quisiste, fraile Mostén, tú lo quisiste tu te lo tén.* Però, es es cas, que darrera de sa séua perdició, vé també sa ruyna de sa familia, còm desgraciadament veym en moltes de cases, qu' estavan bastant arreglades, y perqu' es cap de casa es estat jugadó se son arruynades comple-

tament; y per axò trobám a cada passa joves sense ofici ni benefici; y que si els séus pares no haguessen conegudes ses cartes, els veuríam avuy disfrutant d' una honrosa carrera ó d' un hòmo ofici, y ara els tenim uns perduts. Y quants de jornalés trobám també, que si no fós p' es jòch podrian campá bastant bé, y ara es veuen en el seno de sa misèria; ¿y axò perquè? perque quant vé es diumenge, tan prest ha cobrada sa setmana s' en vé a sa casa des jòch, que bé podriam dí del infèrn, y allá heu perd tot demunt d' una carta. ¡Ay! y després qu' ha quedat sense un cèntim, ¿que feym? ¡Oh! a les hòres, tot rabiós parteix cap a ca-séua, y qualque vegada acompanyat de mitja dotzena de tasses; y còm sa séua dòna, pobreta, está esperant sa setmana des séu hòmo per pagá alló qu' ell mateix ha menjat, y en llòch de cèntims hey ha *pèstes y misses* que sacorren, (y si no hey cau qualque nespla, encara gracies); podeu contá que tal deu essé aquella casa; s' hòmo que flastoma, sa dòna que plòra y crida, y els infantons que també plòran arrufadets a un reconet amb un retjiró de mòrt. ¡Oh! y tot per aquest malahit jòch, causa de tantes desgracies. ¡Ah! axò, germanets, no té consòl. Convé decantarmós d' ells.

Ara hem de mirá lo que son en la societat. Si deys a un jugadó qualque còsa en còntre d' aquell frenesí que té amb so jòch, vos responderá que juga lo séu, y qu' amb axò ningú hey té res que dí. ¡Oh, desgraciat y miserable jugadó! ¿Còm tens való per dí que lo que jugues es téu, y que si heu pèrds ningú hey té res que dí? ¡Ay, infelís, y qu' hey vas d' errat! Còm qu' axò que jugues y que desgraciadament heu pèrds es téu? ¡Oh! ¿Y que no saps, malanat, que mentres hey haji pòbres que socorre y cases de beneficència, faltes de recursos, axò que tudes en es jòch no es téu, perque primé es el socorre aquestes necessitats qu' es dá gust en aquesta passió infame des jòch? ¿Demanes, jugadó, qu' abont está escrit axò? ¿Ahont? En lo Evangèli de Sant Lluch heu trobarás, capitol XI,

verset 41; amb aquestes paraules de Jesucrist: *Quot superest, date eleemōsinam*. Si; allà heu veuràs escrit d'aquest mòdo tan terminant que sa má del hōmo jamay podrà esborrá.

No cregueu, germans méus, qu' es jugadó únicament perd es capital, sinó que perd encara molt més, cōm veureu: ell perd es temps que podria empleá bé en una ciència, bé en una industria ó en sa agricultura, ell perd aquell hermos capital que podria també empleá en ajudá a sa marxa progressiva de sa bōna societat; y no solament deixa de fé tant de bé, sinó qu' amb so séu mal mòdo de viure, es vé a convertí en una espècie de *filoxera* que malea sa religió, sa familia y sa societat en general, ajudant a n' els dolents y perjudicant a n' els bōns.

Aquí teniu pintat demunt, demunt, lo qu' es el jugadó de professió, el *Tahur*.

Per considerarló de bastant oportunitat, després de lo que deix dit, continuaré es siguent fragment de poesia de Don J. Martí Falguera. Diu axí:

Va de uno en otro dolor
tras quimérico placer;
vil ó loco el jugador,
se jugaría su honor
y el honor de su mujer.

No piensa en su tierna esposa,
en sus hijos que le quieren,
en su madre cariñosa,
¡criaturas que acaso mueren
del hambre mas horrorosa!

No piensa ya en la quietud,
ni en la sagrada memoria
de su tierna juventud,
ni en la calma, ni en la gloria,
ni en el bien, ni en la virtud;
ni en la ventura perdida
que á gozar no volverá;
¡todo el infeliz olvida!
ya para él no hay mas vida
que la carta que saldrá.

Si no temés el molestarvós, perque tròp que ja axò es llarguet, parlariam un pòch d'aquells qu' amb tot el séu coneixement, llògan ses séues cases per establiments de jòch, perqu' axí los fan més renda, constituhintsé en apoyadós d'aquesta familia, d' els *Tahurs*; però heu deixarém aná perqu' axò seria massa llarch.

FEDERICH VALENZUELA.

LA CARITAT.

(Poesia lletgida en la «Vetlada de La Asistencia Palmesana.»)

Bufa 'l vent, y tant fòrt bruns',
Qu' al passar per mitx d' els arbres,
Les branques en tronch s' en dú
Y els tronchs de rèl arrebossa.

Amb sos amples remolins
De la tèrra tot heu agrana
Y xupa, y formant embut
Fa rodar la fullaraca.
Los núbols, s' arremolinan;
D' un vél negre el Cèl se tapa;
La mar s' infla, y espumosa
A les ròques s' avalanxa.
Y del fons remou l' arena,
Y els camins deixa plens d' alga,
La fosca nit ja 's venguda
Y de pòr lo còr s' espanta.
No 's veu ni una passa enfòra,
Ni el pèu tròba ahont posarse,
Ja de rès los ulls serveixen
Al mitx de foscura tanta.
Sòls d' els llamps la claretat
La vista deixa esglayada
Y apar que 'l mon tot s' esbuca
Amb los tròns que 'n l' ayre esclatan.

La tèrra tota tremola
Y els carrers por tot se xapan;
Un rendu se sent tant fondo
Que m' apar l' infèrn que brama.
Los méus òssos tots tremolan,
Dins del còr la sanch se glassa,
Jò veix los murs còm se mouen;
Que les pedres totes saltan;
Que les taulades s' enfonsan
Y à la plena l' aygua rajja.
¡Vèrge pura del Amparo!
¡Ay, d' ahont vé aquella fumassa!
Lo fòch surt de devall tèrra
Y bullenta escampa l' aygua.
¿Perquè tothòm se llamenta?
¿Que són aquets crits qu' esglayan?

¡Mon pare!... Per allà crida:
¡Germá meu!... d' aquí s' esclaman;
¡Ma-mareta de ma vida!
¡Fíllets méus hont sou?... demanan.
¿Y els ninets? ¡Jesús, Deu meu!
Jò no los veix per cap banda.
¡Ahont son... hont han d' essè
Si la casa s' ha esbucada!
Amb lo còr plè de dolor
Li respòn lo pòbre pare.

Tot lo pòble 's desmorona
Les cases totes s' escardan,
Tothòm fuitx, tothòm sens' eyma
S' atropella y se maltrata,
Uns derrera els altres corren
Pares, fills, germans y mares
Sense res p' el cap, desnus
Y amb los pèus sense sabates.
Amb tan gròssa confusió
Tots p' es camp axí s' escampan
Implorant de jonollons
A la Vèrge Inmaculada
Qu' els ampar en tal desditxa,
Que de Deu implòr la gracia.

La Divina intercessió
No es en vá qu' ha estat cridada
Qu' ha despèrt en tot lo mon
La caritat dins de l' ànima.
Ella aixuga d' els germans
Les llàgrimes que derraman,
Ella els tòrca la suhor,
Ella el fret y fam apaga,
Ella calma el greu dolor...
¿Còm no, si es virtut tan santa!
Mallorquins, petits y grans;
Honrant tots vòstro llinatge
Socorreu vòstros germans
De dins Málaga y Granada.

VICTOR VALENZUELA.

Còm una mòstra de lo que passava el sigle passat à dins Mallorca, copiám d'un llibre véy ses siguents Notes:

«Dia 31 Janer 1747. Fonch el dia més fatal qu' ha tingut Mallorca. Dit dia, circa les 7 de la tarde agafaren tots los fadrins que trobaren, de cualsevol grau, condició o estament fossen, adhuc gossassen de privilegi militar, familiars del Sant Ofici, Ministres de la Crusada, tonsurats o linguessen ordres menors.

Dit dia entre Ciutat y part forana ne agafaren mil y quatrecentos, los dugueran al Bastió de Sant Pere; y si no trobavan los fills prenian sos pares; en les botigues de menestrals agafavan los Mestres, sino trobavan los mossos; enfin era una Babilonia, Mallorca; y lo pitjó, que no tenia consol, era que el Comendant, com altre Dioclesiano, no volgué admetre súplica ni replica. Dia 1, 2, 3, 4 y 5 Febrer, feran altres lleves; era tanta la llastima que causava esto, que no bastan llengos á contarlo. Tocavan en les nits á les cases y prenian los fills del costat de sos Pares, fermantlos com si fossen los mes facinerosos del mon, los duyan á la presó y després formats dalt cavalls y acompanyats de soldats los duyan al Castell de Bellver. Fonch tan cruel aquesta persecució que qui no heu ha vist no ho voldrà creure, pero lo qu' escrich es la real veritat; y lo que puch assegurar es que hi ha persones que tenian fills esclaus á Alger, dir que se tenian per ditxoses; pues estimavan mes que sos fills patissen en terra de mcros que no esser tan malament y amb tanta inhumanidad mal tractats en terra de cristians. A la Plaza no se trobava ningun género de verdura, ni cosa que comprar, perque los pajesos qui duyan aviram, ous y verdura los agafavan á les Portes; y axí no venia ningú á Ciutat, y casi tingueram fam. Lo qui causava major llástima era veurer una gran multitud de dones carregades de miñons petits, y altres pobres viudes velles plorant y cridant justicia á Deu, perque en la Terra no les escoltavan, pues si clamavan á n' el Comendant o al Alcalde, en lloch d' aconsolarles les tropellavan los soldats y los davan garrotades, dientlos mil oprobis y pegantlos amb les culates de los fusells p' el cap, pits y esquena; espeñantne moltes; enfin éran y son dies de tribulació y miseria; y en veritat porem dir «*Beati esteriles et ventres que non genuerunt et ubera que non lactaverunt*».

Vuy dia 23 dit mes y any encara proceheix la persecució d' agafar gent, y el Comendant ha manat á tots los mestres de les escoles que donen llista de tots los dexebles que tenen, y avuy ja han comenssat á agafar llicenciados, de tal conformitat que los lectors no han tingut á qui dictar, tant los de Theològia com los de Filosofia, y los mestres de Gramática no tenian sino miñons

molt petits; en fin son dies de tribulacio y miseria: Deu mos don quietut y ho remedihí per la sua gran misericordia.

Avuy dia 3 Mars encara se continua a agafar gent que es una Babilonia Mallorca, pues ningun manestral fa feyna.

Avuy dia 12 Abril encara dura la persecució.

Dia 5 Maitx. Ab un pinco d'en Careres embarcaren dita gent per Nápoli y antes de partir ja'n moriren alguns de pura miseria y mal concert. Deu los quart de desgracia: Amen.

Vuy dia 19 Maitx; dit pinco se troba á Portocolom de Felanitx, qui hagué de fugir de la vista de Cerdeña pues els vaxells inglesos li daren encals fins á dit port.

Dia 1 Febrer 1748. Feran en la nit altre lleva per soldats y prengueren á Ciutat 150 homos y 600 per les viles, amb tanta crueldat com les passades, pues s'en dugueran un noviy del costat de la novia, desposat dit dia, y un capella que tenia ordres menors, y molts de casats y homos de forma. En fin Deu mos do quietud y descans en la gloria, pues en esta terra tot son trabays y penes; persecucions y miserias.»

XEREMIADES.

Recomanam á n'els que tenen pô d'els terremòtos que digan sa siguent oració:

† Deu Nòstron Señor mos beneyeixca.
 † Mos don el séu ausili.
 † Mos mostr la séua divina cara.
 † Beneyeixca aquesta casa,
 † Y á tots els qui en ella habitám mos alliber de s'ímpetu des terremòto per virtut del Dulcíssim Nòm de Jesus.

* *

Don Toni Marroig, president de *La Asistencia Palmesana*, se digná convidarmós á sa vetlada literaria-musical que se va celebrá en els salons de dita Societat el diumenge passat. Hey assistirem y va essé una-funció molt lluhida que va deixá complascut á tothom. Hey havia bassina p'els pòbres del terremòto que va produhí prop de trescentes lliures.

Li donám les gracies de s'atenció.

* *

Dita Societat ha resòlt invertí el producte de sa funció en ròbes qu'ara están cosint una partida de señoretas de llimosna. Es vestits y prendes cosides estarán esposades en es salon de sa Societat avuy y demá fins á les 3 des capvespre.

* *

Gracies mil al señor President de *La Protectora* D. Jaume Suau y Torres per sa invitació que mos ha enviat perque

asistissem á n'els balls de máscaras que dona aquests dies. Li agraphim de bòn còr sa séua atenció.

* *

Agraphim á Mr. Luis Jackson es prospecte que mos ha enviat de Chicago, de sa nòva òbra que publica *The transference of the jewish Sabbath to the National day of Rest*.

* *

Donám les gracies á Don Domingo Casanoves p'el Calendari que mos enviá anunciant son *Elixir dentífich*, y desitjám qu'amb éll lògri curá tots els mals de caxals de dins aquesta illa, lo qual no es pòch desitjá.

* *

Els dos números qu'hem vist d'es *Bolletí de sa Societat arqueológica Luliana* no tenen res que desitjá. Es una bòn mostra ilustrada de lo que se pòt esperá d'aquella modesta Societat. Que pas envant amb l'ajuda de Deu y per bé de sa nòstra terra.

* *

El Siglo emb so número derrerament rebut conté: Un boceto del natural p'en E. de Lustonio.—Cartas y telegramas p'en Vital Aza.—¿Vida nòva? p'en Eduardo Bustillo.—La prensa misteriosa p'en Luis Taboada.—Mi querida Carmen, p'en Ginesio Delgado.—El pánico, p'en S. O. Elidan.—La forsa del laudano, p'en Federich Soler (Pitarra) etc., y varios gravats p'en Luis Pellicer.

* *

Además d'els periòdichs ja citats y correspòsts amb camvi, hem rebut:

La Razon y El Butlletí mensual de la Associació d'Excursions Catalana.

* *

Els qui no tengan encara sa cédula personal pòden prenderla fins dia 15 de Febré sense havé de pagá recarrech ni multa.



DON FRANCESCH PELEGRÍ Y MULET

ES MORT.

Nòltros que l'hem mirat sempre còm un bòn ignorant y qu'hem tengut sa ditxa de copiá alguns d'els séus versos en aquest setmanari, no podém deixá de tributá aquesta memòria á n'el qui fonch devòt de les musés cristianes y un hòmo de bé á carta cabal. ¡Deu li haurá donat el prèmi que se seues virtuts li tenian merescut!

FELANITX Y MANACOR.

A Mallorca hey ha dos pòbles qu'están costat per costat. Tots dos son viles molt nòbles y tenen hermós poblat. Son viles que tenen gent á volé; moltes mils ànimes, y un teatro, y un convent, y cassinos... però, jò no sé quina triaria per estarhí cada dia, Felanitx, ò Manacò.

Si vos agrada sa bulla y al vespre aná de reunió; y haverhíes amb gent d'humó qu'arma un ball ahontsevuya; Y riure sense fé mal, murmurant ò tayant sayos, y podé armolá es caixal sense que sa llengo esquix; sa vila que més m'agrada per passarhí sa vetlada es sens dupta Felanitx.

Més si preferiu la gent de caracte concentrat, cara sèria, amb un posat d'hòmo de coneixement; d'aquells que no riuen may, y si ho fan saben es perque; y si es amo al punt ja cerca aumentá d'hacienda y tò; En aquest cas no trieu si axò es la gent que voleu posau casa á Manacò.

Aquell qu'es aficionat á sa música ó á n'es cant, y lògra d'en tant en quant soná en qualque societat; Y frequenta ses tertulies perque son talent lluheixca, y tenga qui l'aplaudeixca, y el fassa sortí p'el mitx, per cobrá gran fama aviat y viure ben governat; que cerch casa á Felanitx.

Mes, si en llòch de fé es canari amb una flauta ó guitarra, se pòsa, mòrros p'en terra, á dí una part de Rosari; Y tròba més divertit s'aficarsé dins es hit y ronca de casta fòrta tot lo vespre amb un sòl sò; y tení una missa ohida quant del sòl arrib la eixida; que visca dins Manacò.

Si vos agrada pujá dalt un puitx, quant fa bon dia, y allá á la Vèrge María per vòstra salut pregá. Y després ferhí una vega amb persones judicioses, contemplant vistes hermoses de Capdepera á Costitx; y á s'horabaixa torná á casa, ho podreu lográ mudantvós dins Felanitx.

(Acabarà.)

PEP D' AUBEÑA.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 1 de Febré.

S. CECILI Y S. IGNACI BISBES Y MARTIRS

Coranthòres.—Acaban á Sant Felip Neri.
Funcions amb Nostr' Amo patent.—Al Santíssim Còr de Jesús: al Socós; Sant Francesch, Sant Felip Neri, Caputxines, Sant Geròni, Concepció y Santa Magdalena, el capvespre; à Montission y Santa Eulalia, s' horabaixa. P' el Còr de Maria à Sant Nicolau.
Funcions lises.—Es festa de *Septuagésima* y se trèu ànima. Comunió general à Montission, La Mercè y Sant Cayetano. A Palacio à les 9 ecsercici à la Mare-de-Deu del Rosé. A Sta. Catalina de Sena el decapvespre, Saltiri.
Correus.—En surt á les 7 per Alcedia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicant.
Costums.—S' acaban els Betlèms y Pastorells.
Efemerides.—1748. Morí el R. P. Fr. Antòni Perelló, prevere, natural de Petra, General del Ordre de Franciscans.
Temps.—Gròssa marea, à les quatre de sa matinada.
Signes.—Es sòl en *Acuari*, y sa lluna en *Leo*. Conjunció de Júpiter y sa Lluna; lo qual vòl dí temps homit.

Dilluns 2.

LA PURIFICACIÓ DE NOSTRA SEÑORA

Coranthòres.—Comènsan à Santa Eulalia dedicades á la Purificació de Nòstra Señora.
Funcions lises.—Ses de ses candelas à totes ses parròquies.
Novenes.—Comènsa sa de Sant Llatze.
Correus.—A les 7 del matí sòl arribá el de València y á les 9 es de Mahó per Alcedia. A les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.
Costums.—Se sòlen desfè tots els Betlèms. Si avuy plòu tothòm s' alegra perqu' es señal d' acabarsé s' hivèrn.
Efemerides.—1749. Processó general per rogatives per aygo. Han duyt al Hospital sa Relliquia de s' Espònja.
Temps.—Segueix homit.
Signes.—Es sòl en *Acuari* y sa lluna en *Leo*.—Els nins que neixerán avuy y ahí serán de cama fòrta y ses nines altives.

Dimars 3.

SANT BLAY BISBE

Y EL BEATO NICOLAU DE LONGOBARDO

Coranthòres.—Segueixen à Santa Eulalia.
Funcions.—A les 7, s' ecsercici del Beato Alonso à Montission.
Novenes.—Comènsa sa de Santa Eulalia.
Correus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.
Costums.—Bendició de còses de menjá á Sant Miquèl y á Sant Jaume á l' ofici.
Efemerides.—1748. Ecsèquies dins Sant Francesch p' el P. Antoni Perelló.
Temps.—Variable.
Signes.—Es sòl en *Acuari*, sa lluna en *Virgo*. Conjunció de Urano y sa Lluna.
Feynes.—Sembrau en llits calents tomátigues y pebres primarenchs.

Dimecres 4

SANT JUSEP DE LEONISA
Y SANT ANDREU CORSINO BISBE.

Coranthòres.—Acaban à Santa Eulalia.
Funcions.—A Sant Francesch á les onze y un quart, p' els Patriarcas Sant Francesch y Sant Domingo. A s' horabaixa à Sant Jaume la Agonía del Señor.
Novenes.—Comènsa sa de Santa Catalina de Ritcis.
Correus.—A les 3 arriba d' Ervissa y d' Alicant y à mitx dia de Barcelona y Alcedia. A les 5 surt per Alcedia y Mahó.
Efemerides.—1753. Reynan à Ciutat moltes malalties de mal-de-costat y s' en mòren molts.
Temps.—Brusques.
Signes.—Es sòl en *Acuari* y sa lluna en *Virgo*.—Els nins que neixerán avuy serán bòn glosadós y ses nines puntoses.
Feynes.—Sembrau violetes y rouelles.

Dijòus 5.

SANTES AGUEDA Y CALAMANDA VERGES

Coranthòres.—A les cinch des capvespre comènsan à Santa Teresa, dedicades al Inmaculat Còr de Nòstra Señora.
Funcions lises.—Al Socós, s' horabaixa, la Bona Mòrt, y á Santa Creu á Nòstra Señora de Lourdes.
Correus.—A les 9 sòl arribá el de Mahó, y à les 4 des capvespre surt es de València.
Costums.—Hey ha festa á Sanselles.
Efemerides.—1753. Nevada general amb un fret insuportable.
Temps.—Vario.
Signes.—Es sòl está en *Acuari*, y sa lluna en *Virgo*.—Els nins que neixerán avuy serán pacífichs y ses nines recatades.
Temps.—Sembrau en tèrra lletugues y còls

Divendres 6.

SANTA DOROTEA VERGE Y MARTIR.

Coranthòres.—Segueixen à Santa Teresa.
Funcions amb Nostr' Amo.—A les 12 á Sant Cayetano, y al horabaixa á Sant Miquèl, Santa Creu, Sant Jaume, Sant Nicolau y Sant Felip Neri p' el Còr de Jesus.
Funcions.—A Sant Francesch á les 5 y mitja des matí. Comunió à Montission, á Sant Miquèl, á Sant Jaume y á Sant Felip Neri. A Santa Creu y Sant Jaume l' Adoració de les Llagues; en el Socós els Passos.
Efemerides.—1753. Morí Don Antoni Serralta y Sureda Valero.
Temps.—Cuart minvant á les 10:48 de sa nit.
Signes.—Es sòl en *Acuari* y sa lluna en *Libra*, lo qual vòl dí, temps de primavera.
Feynes.—Sembrau llí y empeltau viñes.

Dissapte 7.

SANT ROMUALDO Y SANT RICARDO REY

Coranthòres.—Segueixen à Santa Teresa.
Funcions.—Indulgència plenaria á la Puríssima de La Sèu. Felicitació del Dissapte à Sant Nicolau y à Sant Jaume.
Correus.—Arriba à les 7 es de Barcelona.
Efemerides.—1753. Dins Ciutat no hey havia gens de carbó venal à cap pièu.
Temps.—Bòn temps si Deu ho compòrta. Flòr de Febré umpl es grané.
Signes.—Es sòl en *Acuari* y sa lluna en *Libra*.
Feynes.—Trasplantau tarongés y llimoneres.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—L' amo: *yy ses manxes còm es que fan vent?*
SEMBLANSES.—1. *En qu' es blanca.*
 2. *En que fá mal*
 3. *En que taya.*
 4. *En que fa sedes.*
XARADA.—*Pi-cadò.*
PREGUNTA.—*En es bras.*
CAVILACIÓ.—*Per equivoació se posá sa solució Canut; havia de di ¿Cuant?*
FUGA.—*Madòna fassèm sa pau y de mi no eus enutjeu baxau els uys no' m mireu que si' m mirau me matau.*
ENDEVINAYA.—*Una estufa.*

GEROGLIFICH.

TA X Dutén X e I nos Amo Gut
 MESTRE GRINOS.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un capellá à una magrana?
2. ¿Y una magrana à un rosari?
3. ¿Y un rosari à un qui fa volar coloms?
4. ¿Y un colomista à un jugadó?

XARADA

Primera es un animal
 Y sa segona també;
 Es tot un arbre heu té
 Quant ha frustat per igual.
 MESTRE GRINOS.

PREGUNTA.

¿Amb que pensa un atlòt quant s' axeca?

CAVILACIÓ.

LIFO

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

—L' .m. 'n G...m d. S.n C.t...
 .s v.ng.t y n. s.p p.rq..
 —M.d.n. s.b.. q.. c.rc.
 .n. f.y. q.. t.n..

ENDEVINAYA.

De dotze germans que som
 Jò fas sa més curta mida
 De jove tench vida alegre
 Mes de véy la tench ben triste.

(Ses solucions dissapte qui óé si som cius.)

31 JANÉ DE 1885

Estampa de sa Viuda y frys de D. P. J. Gelabert